

отечеството си България, да милътъ за него, да живътъ за него и да се трудятъ за постигане на държавнитъ и народнитъ му идеали, за да бъде то още по велико, по славно и по-могъщо. Това мое желание да се съобщава на стипендиантите отъ моя фондъ, когато почнатъ да се ползватъ отъ стипендийтъ и когато свършатъ висшето си образование.“ г. Г. Ив. Ц. Килчикъ подари и 10000 лева на Климентинската болница.

Прѣзъ врѣмето, когато г. Килчикъ бѣ въ София, той бѣ прѣдметъ на голѣми симпатии и почести, каквито заслужава. На 27 януарий той бѣ приетъ на ауденция отъ Негово Величество Царя на Българитѣ и отъ Нейно Величество Царица Елеонора. г. Министърътъ на Нар. Просвѣта — Мушановъ — даде въ честь на щедрия дарителъ банкетъ, на който присѫтствуваха всички началнции на културнитѣ учрѣждения въ столицата. Освѣнъ туй печатътъ се отзова съ особна похвала, както за личността на г. Килчика, тъй и за неговите благотворителни дѣла и за чувствата, съ които той изобщо се въодушевлява спрѣмо своята родина, като изказа надежда, че г. Килчикъ и за въ бѫдащите ще посещава България и ще запази сѫщите горещи чувства къмъ нея.

Характерната народна чърта на българина се изрази най-ясно и въ личността на знаменития той потомъкъ на Българското отечество — г. Килчика: *Българинътъ, кѫдъто и да се е родилъ, кѫдъто и да живѣе, безпрѣдѣлно обича своята родина, своята бащина — България.*